

L'escola que es mereixen els alumnes d'avui, que són nens i joves del segle XXI, no és l'escola on estudiem molts de nosaltres. L'escola del segle XXI ha de donar resposta a la realitat d'avui i a la de matí, complexa i canviant. Una realitat i un món que demanen un cert domini de les TIC, coneixement d'idiomes, un fort desenvolupament intel·lectual i, el que és més important, una adaptació als canvis i de posada en comú amb els altres. Com s'aconsegueix aquest model d'escola? En primer lloc fa falta tornar a fer de l'escola un lloc privilegiat d'aprenentatge i de creixement personal. I per a aconseguir-ho és imprescindible que els alumnes s'involucrin en el seu procés d'aprenentatge. Només aconseguirem que estiguin motivats, tinguin ganes d'estudiar i s'esforcin per a aprendre coses noves si l'escola els deixa tenir un paper actiu, si l'escola els permet desenvolupar la seva creativitat al mateix temps que dóna resposta als seus interessos i a la societat que els ha tocat viure.

Tres són, doncs, els grans objectius del Centre per a poder assolir aquesta aproximació entre escola i alumnes. Objectius a partir dels quals s'organitza no només el currículum, sinó l'horari dels alumnes, l'horari dels mestres i professors, les infraestructures i els recursos.

Aquests objectius són:

1. Formar alumnes responsables del seu procés d'aprenentatge.

Entès l'aprenentatge com els continguts necessaris per a crear més coneixement, les destreses imprescindibles per a aconseguir solucionar problemes i els valors i les actituds que permetran a l'alumne/a viure, conviure i compartir.

2. Aconseguir alumnes participatius i col·laboradors.

La pròpia estructura de treball fomentarà també l'esforç i la motivació en el propi alumne/a.

3. Aconseguir alumnes reflexius i generadores de coneixement.

La reflexió ve donada per la pròpia estructura de treball on serà el propi grup d'iguals qui vetllarà per a aconseguir els objectius proposats.

Com s'aconsegueix a la pràctica donar sortida als objectius proposats?

En primer lloc, com punt de partida imprescindible, vam haver de definir el nou rol del mestre o professor.

Els nostres joves obtenen informació i construeixen el seu coneixement a partir de moltes i variades fonts. L'escola és font de coneixement, però també ho són els mitjans de comunicació de masses, tan presents en la nostra societat. El docent no es pot limitar a explicar el que sap, sinó que ha d'acompanyar a l'alumne en el seu camí de construcció cap al coneixement, sempre procurant que aquest camí sigui ferm. Ha de motivar a l'alumne, ha de desvetllar-li el desig d'aprendre. Més que un mer transmissor del coneixement, crea i dissenya entorns i situacions d'aprenentatge. En definitiva, fa néixer en l'alumne la necessitat d'aprendre.

Actualment i a causa dels avenços que s'han produït en tots els àmbits de la societat, ens trobem en un món molt diferent del que nosaltres mateixos vivíem com a nens, res ja és igual que abans. Aquest nou entorn té també noves necessitats i nous interessos i noves maneres de resoldre els problemes de sempre. En la societat del coneixement, a diferència de la societat industrial i les anteriors, el coneixement és més accessible. El llenguatge oral, i la transmissió de coneixements per part del mestre o professor ja no són les úniques fonts de coneixement. Neixen, doncs, noves maneres de comunicar-se, amb uns nous llenguatges i on les noves tecnologies prenen un protagonisme primordial

enfrent de les ja obsoletes i potencien exponencialment les possibilitats de realitzar, d'una altra manera i sovint molt millor, qualsevol tasca.

Per a fer front aquest repte, el centre duu a terme cursos de formació contínua. Cursos on, en moltes ocasions, són els propis mestres o professors del centre que fan de formadors i intercanvien i contraposen les seves pròpies experiències.

Un gran repte: de la teoria, la formació i l'assessorament a la pràctica amb els alumnes.

El nostre centre no solament forma els mestres i professors, ha creat els espais necessaris pel un nou model educatiu, ha posat els recursos propis de la nostra generació, sinó que ha generat unitats didàctiques pròpies pensades per a aquest nou entorn. Ho duem a la praxis.

Com estructurarem la metodologia i el currículum i com ho relacionem amb aquest nou context de societat del coneixement?

Partim de la concepció que la formació intel·lectual i la socialització han de ser les bases del projecte. Bases sense les quals una persona no pot desenvolupar-se de manera lliure en la nostra societat. L'educació ha de ser útil a la vida i l'escola té molt a fer.

Potenciem en els alumnes:

- L'atenció, basada en el principi d'autoritat
- L'esforç individual, per a ser efectiu en el grup. Basat en el principi del control i seguiment individual per part mestre/professor.
- El coneixement, basat en la interacció amb altres companys, mestres i professors i amb la informació.

El sistema permet que cada alumne pugui desenvolupar-se, col·laborar i ser alhora alumne i mestre en diferents situacions (lectura compartida).

Per a poder aconseguir una coherència entre els objectius plantejats i els resultats que esperem obtenir utilitzem unes metodologies que realment ens duguin a aquesta fita. Els objectius estan per a assolir-los, no només per a definir-los. És a dir, per a poder obtenir alumnes autònoms i responsables dels seus aprenentatges, fem propostes educatives on els alumnes puguin ser autònoms i puguin exercir aquesta responsabilitat. Per a fer alumnes sociables, participatius i col·laboradors, proporcionem moments de trobada on els alumnes puguin o hagin de comunicar-se, intercanviar opinions, informacions i participar conjuntament en projectes comuns.

Com estructurarem els horaris i els continguts?:

- El treball de les 3R: Aquells continguts on el mestre/professor segueix sent la millor font d'informació que disposa l'alumne/a. Continguts, els quals, l'alumne/a no els descobriria per si sol o en un curt espai de temps. El mestre/professor estableix el diàleg amb els alumnes fent-los reflexionar i participar de l'exposició. Per a la millor explicació, cada aula disposa de pissarres digitals interactives.
- El treball sistemàtic, on es demana l'exercitació individual per part de l'alumne. Aquest treball no només consisteix en la resolució d'exercicis, sinó en la manipulació per a la descoberta, la lectura silenciosa i la seva comprensió, l'obligació d'acabar certes tasques en un determinat temps i l'estudi dels conceptes explicats. Per a això, cada alumne disposa, a partir de cinquè de primària fins a final de l'ESO, d'un portàtil amb els continguts i l'estructuració dels mateixos, on el mestre o professor sap en tot moment com treballa i com va aprenent.
- El treball cooperatiu, on l'alumne no només es sociabiliza, sinó que crea la base principal del seu coneixement interactuant amb els altres companys, els mestres i amb la

informació. Tot i que el paper principal el tenen els alumnes, el marc organitzatiu i l'entorn d'aprenentatge són bàsics perquè s'esdevingui un bon sistema educatiu. Per a poder estructurar el treball cooperatiu, els alumnes disposen d'un entorn virtual on tenen les unitats didàctiques amb els continguts, les pautes a seguir, els enllacs a consultar, un forum comú on compartir informació i activitats d'avaluació.

Valoració actual i la visió de futur.

Hem de dir, que quan un arriba a un nivell determinat on s'és conscient de manera clara del que s'està fent, és quan un té més dubtes. Tenim clar que les TIC per si soles no milloren el procés d'aprenentatge, però tots els bons alumnes utilitzen les TIC de manera sistemàtica en el seu procés d'aprenentatge, i els resultats bons que obtenim ens mostren que anem per bon camí.

Obviar els avanços tecnològics, és no ser conscient que fins i tot ells provoquen canvis en la forma de fer, de relacionar-nos, de compartir i fins i tot de pensar.

Fem una valoració positiva, tot i que creiem humilment que estem en un procés inicial del que serà la formació dels nostres alumnes en un futur no massa allunyat. El nostre objectiu final és estar a l'alçada de les circumstàncies.